

Herinneringen aan de Kerkelanden

Luuk Oostenbroek

Onlangs kwam mij een exemplaar van *Luchtfoto's van Oud- Hilversum* onder ogen. Na wat geblader werd mijn aandacht getrokken door een afbeelding van een stukje Hilversum Zuid uit 1960. De flats op de Karel Doormanlaan in de steigers, de Diependaalse laan en de Loosdrechtse weg. Verder was de Pniëlkerk te herkennen, nog midden in de natuur. Even verder naar het westen weer veel natuur en twee plassen water.

Als jongen uit Hilversum-Noord kwam ik eigenlijk weinig aan de hierboven beschreven kant van Hilversum. Ik woonde in de van Nijenrodestraat, een relatief jonge wijk in Noord en had het daar prima naar de zin. Mijn ouders besloten echter, rond 1968, te verhuizen naar een nieuw te bouwen wijk: de Kerkelanden.

Na de verhuizing zag ik voor het eerst de nieuwe woning: een huis met overal centrale verwarming, waarmee de gashaard definitief tot het verleden behoorde, een douche in plaats van een lavet, ruime slaapkamers, een ruime keuken en een grote zolder met een vaste trap.

Het huis stond ook niet in een straat, maar in een hofje: de Calvijnhof, met in hoofdzaak, huizen van Patrimonium. Dit was, na de Lutherhof, het tweede hofje dat opgeleverd werd.

Er werd nog hard gewerkt in en om de woningen: stofgeerders en andere woninginrichters reden af en aan. Ook de tuinen werden aangepakt: er moest eerst flink gespit

Schaatsen op de Kerkelandenvijver december 1969.

worden. Dat was goed voor de grond en bovendien lag er veel bouwafval in de grond. Op deze manier ontstonden ook de eerste contacten tussen de nieuwe burendoor o.a. het lenen van tuingereedschap en dergelijke.

Ik begon snel aan de nieuwe omgeving te wennen. Ook hier waren veel leeftijdgenoten en zo aan de rand van Hilversum was je behoorlijk op elkaar aangewezen. De omgeving bood voldoende mogelijkheden. Het voetballen gebeurde doordeweeks op de velden van Bloemenkwartier en ook de Berg van Houtman en de bouwprojecten waren gewild.

Buurthuis De Keet aan de Kloosterlaan in 1977. Gebouwd in 1934 was dit gebouwtje tot 1968 het gezamenlijk onderdak aan de Hilversumse Mixed Hockey Club en de Hilversumse Cricket Club. De cricketclub, opgericht in 1883, is waarschijnlijk de oudste sportclub van Hilversum. De clubs werden (evenals de voetbalclubs Victoria, DOSV en SIOS) uitgekocht t.b.v. het uitbreidingsplan Kerkelanden. De gemeente stelde het vervolgens beschikbaar voor het buurthuis- en jongerenwerk. Op de achtergrond de Berg van Houtman, door de hockeyers 'de bult' genoemd.

(foto: Wim Frisart)

Vlak voor de genoemde Berg van Houtman was een houten huis, het clubhuis van de hockeyclub. Later zou dit gebouwtje de Keet genoemd worden: het jongeren-centrum van de wijk, met in het weekend een disco.

Er was toen ook nog niet veel. De Kerkelandenlaan was er voornamelijk voor het bouwverkeer en er waren nog geen winkels en scholen. De twee hofjes lagen ook een flink stuk van de Diependaalselaan af. De weg was in het begin nog onverlicht dus als je richting Hilversum ging, was je voor je gevoel een flink stuk onderweg.

Al spoedig verrezen de eerste noodgebouwen voor de scholen aan de Kerkelandenlaan ter hoogte van de Augustinushof, spoedig gevolgd door de bouw van drie nieuwe scholen: de dr. G.J. Dieperinkschool, de Jan van Zutphenschool en de Augustinuschool.

Albert Heijn opende als eerste een winkel in de nieuwe wijk. Het ging om een noodwinkel en bij de opening waren veel bewoners aanwezig. De 'winkel', een soort loods, stond in het begin gewoon op het bouwterrein, vlak achter de Lutherhof. Vaak was het er een drassige boel, ondanks de vlonders voor de ingang. Een snack-bar was er nog niet, wel een friteskraam op de Raaweg. De jaren die ik in de Calvijnhof woonde, kenmerkten

In juli 1978 was de sporthal bijna gereed. Op de plek waar de bouwkeet staat werd een jaar later De Koepel gebouwd. De sporthal bood niet alleen onderdak aan sportverenigingen zoals de volleybalclubs VIF en De Spokers, ook scholen maakten ervan gebruik. Een kwart eeuw later, in september 2003, werd het gebouw aan de Kapittelweg door brand verwoest. De gemeente wil elders in de wijk, aan de rand van het industrieterrein, een nieuwe hal bouwen. (coll. Stevens).

Legging van de 'eerste steen' voor Sporthal Kerkelanden, in november '77. (coll. Stevens)

zich natuurlijk door de vele bouwprojecten die langzaam maar zeker de wijk verder vorm gaven: de bouw van de andere hofjes, de torenflats en de verdere aanleg van de wegen en wandelpaden. Er kwam een winkelcentrum, en een grote bibliotheek. De bewoners werden op de hoogte gehouden door het *Kerkelanden Nieuws*, een groen wijkkrantje met advertenties, allerlei informatie over de wijk en ingezonden stukken.

In 1975 werd ik vakleerkracht gymnastiek op een van de scholen, de dr. G.J. Dieperinkschool, en kwam later op de Johannes Huslaan te wonen. Voor de gymlessen maakten de scholen gebruik van de fraaie gymzaal naast de Jan van Zutphenschool. Er was ook voldoende ruimte om buiten te gymmen, op het schoolplein of op een van de veldjes, die er in die tijd nog volop waren. Sporadisch werd er 's winters geschaatst op een van de vijvers.

Het jaarlijks hoogtepunt op sportief gebied was het Kerkelandentoernooi voor de zesde klassen. Naast de drie genoemde scholen nam ook de St. Janschool van de Diependaalselaan aan het festijn deel. 's Morgens was er handbal voor de meisjesteams en 's middags voetbal voor de jongens. Ik herinner me dat Bep Thomas, destijds een topscheidsrechter in de eredivisie, het voetbal floot. De scholen waren groot in die tijd en deden dan ook volop mee aan de diverse sporttoernooien in Hilversum. Vooral het schoolbasketbaltoernooi in de Sporthal Kerkelanden was een jaarlijks terugkerende happening.